

RIJEČ UREDNIKA

Početak nove kalendarske godine, **1989**, zapljusnuo nas je valom opće krize što trese ovim našim podnebljem. To se neminovno odražava i na našoj Crkvi jer ona živi stvarnost Božjeg naroda, dijeli njegovu sudbinu u ovim prostorima. A ta kriza nije proizvod tek jednog određenog sloja već svih činioca koji sudjeluju u životu naroda. Tu je negdje Crkva, koja ima ne mali utjecaj na duhovna zbivanja. Kriza je riječ koja je ovih dana svima na ustima. Ali kriza nije bolest koja bi neminovno vodila u beznade. Kriza je prijelazno stanje iz jedne stvarnosti u drugu. Ona može biti znak prodora zdravih stanica u ostarjeli organizam i stoga bogomdana prilika za novi život, početak obnove, zora nove budućnosti, bolno rađanje nove nade. Zato u ovom trenutku svaki koji se osjeća pripadnikom Crkve Kristove mora preuzeti svoj dio odgovornosti u obnovi našega društva. Tu ima posla za svakoga koji je spreman da sa sebe svuče staroga čovjeka i zaodjene se u *ljubav koja je veza savršene skladnosti* (Kol 3,14), u novog čovjeka *koji se uvijek obnavlja za stanje prave spoznaje »prema slici* svoga »Stvoritelja* (Kol 3,10)*. To je jedini put izlaska iz osobne i svake druge krize, prilika da iz starih struktura uđemo u civilizaciju ljubavi, u kojoj je sloboda *biti čovjek za druge*.

Mi kršćani, naime, ne vjerujemo da će nas iz krize izvući neke nove strukture. Zato mi, suprotno onima koji nas se bezrazložno plaše, ne nudimo u ovom trenutku neki svoj socijalni ili politički program. Mi nemamo neku svoju ideologiju niti je želimo imati. Mi ne slijedimo »neku istinu«, već osobu. Ne nešto, već nekoga: *Isusa Krista razapetoga, sablazan za Židove, ludost za pogane, a za pozvane — i Židove i Grke — Krista, Božju silu i Božju mudrost, jer je Božja ludost mudrija od ljudi, i Božja slabost jača od ljudi* (I Kor 1, 23–24).

Nakon gotovo dva tisućljeća kršćanstva, vjerujemo li mi u tu Božju silu i mudrost? Imam dojam da još uvijek više vjerujemo svojoj mudrosti i svojim snagama. Tu i jest glavno žarište naše narodne i kršćanske krize u ovom trenutku. Tu se nalazi i prethodno prozvana odgovornost naše Crkve za dio opće krize koja nas je zahvatila. To i jest razlog da nas se neki plaše, da nam ne vjeruju, da zaziru od naših programa i ponuda.

Povijesni hod Crkve započeo je potisnom snagom Duha Svetoga i već se tada, dakle na samom početku čuo krik ispaćenog naroda ljudima prve Crkve: *Braćo, što da činimo?** »*Obratite se** — *reče im Petar* (Dj 2,37–38). Nije im, dakle, bilo rečeno da slijede neki program, da mijenjaju neke strukture. Obratiti se u evanđeoskom smislu znači ne slijediti više neki svoj put, već hodati za Kristom, preokrenuti perspektivu gledanja na sebe, svijet i budućnost, primiti dar Duha Svetoga, živjeti ljubav, biti čovjek za druge, ugraditi svoj doprinos u izgradnji Kraljevstva Božjeg. To je put koji nudi Evanđelje za izlaz iz krize u novi život. Samo u tom smjeru može ići djelovanje naše Crkve i svakog njezinog člana u

stvaranju nove budućnosti za ovo naše društvo. Ima li netko razloga da se plaši takvog djelovanja Crkve? Ako ima, znamo njegov izvor i cilj.

* * *

Od ovog vam broja *Obnovljenog Života* nudimo novu rubriku: *Aktivnosti Svete Stolice*. Uveli smo je potaknuti od onih naših čitatelja koji bi željeli dublje upoznati neke bitne momente iz aktivnosti središnje uprave naše Crkve. Rubriku smo mogli pokrenuti velikodušnim obećanjem naše suradnice prof. Erne Vesely iz Rima da će nam redovito pomagati svojim priložima. Bit će to izbor iz bogatstva događanja u vezi s Papom i Svetom Stolicom.

Pobrinuli smo se da vam predstavimo i komentiramo apostolsko pismo Ivana Pavla II *Mulieris dignitatem*, koje je u svijetu pobudilo veliko zanimanje i predstavlja službeni stav crkvenog vodstva o ženi i njezinoj ulozi u Crkvi i svijetu (Ivan Fuček i Ema Vesely).

Oni kojima je filozofska misao draga, rado će pročitati danas aktualnu studiju o naravnom i nadnaravnom redu postojanja u filozofiji religije od našeg redovitog suradnika Hrvoja Lasica.

Naša medicina dorasla je do presađivanja srca i drugih organa. O moralnoj i teološkoj problematici u vezi s time piše naš moralist Valentin Pozaić. On je ujedno i autor članka u kome se razmatra o bolesniku — pacijentu kao osobi u spomen Paulu Ramseyu.

O toliko spornom članu 133. KZJ, s perspektive prijedloga za novi Ustav SFRJ, piše pravnik Stjepan Herceg.

Mnogi poznavaoци Sv. Franje će biti ugodno iznenađeni prekrasnim prilogom o pjesničkoj poruci serafskog sveca iz pera beogradskog profesora Mirka Đorđevića.

Naš redoviti suradnik Josip Sanko Rabar, kojem su u prošloj godini izišle iz tiska dvije knjige (*Veronikin rubac*, u izdanju FTI-a i *Ogledalo* u izdanju RZ Zagrebačka banka), daruje nam ponovno razmišljanja u svojoj rubrici »Radosna uvjerenja« i pjesme »Darežljivi prosjak«. Vatroslav Halambek pobrinuo se za prijevod »Križnog puta« kardinala Miguela Obanda Brava, nadbiskupa Manague, spjevan u povodu Papina Velikog petka u rimskom Koloseumu prošle godine.

Rubrika *Prikazi, osvrti, ocjene* ovaj puta je vrlo bogata priložima koje su nam poslali Božidar Petrač, Lorand Kilbertus, Mijo Korade, Josip Kribl i Rudolf Brajičić.

I ako vam na kraju kažemo da smo, pogođeni neobuzdanom inflacijom, morali povisiti cijenu našem dvomjesečniku na 4.000 dinara, uvjereni smo da ćete nas shvatiti i potražiti, jer duhovno bogatstvo nema cijenu. Hvala vam na povjerenju i na podršci. Bez vas i vaše podrške mi bismo se odavno ugasil, a naša kršćanska javnost bila bi primjetno siromašnija.

Tonči Trstenjak